

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 29 stycznia 2025 r.

Pozycja 47

POSTANOWIENIE z dnia 24 września 2024 r. Sygn. akt Ts 144/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej P.W. („działającego w imieniu własnym i w imieniu córki M.W.”) o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 czerwca 2023 r. (data nadania) P.W., działający w imieniu własnym oraz małoletniej córki M.W. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 2 marca 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 14 listopada 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 24 kwietnia 2019 r. (znak: [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody [...] z 7 sierpnia 2017 r. (nr [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 8 września 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 18 września 2023 r.) wezwał skarżącego do złożenia pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy,

w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna; doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności postanowienia Ministra Zdrowia z 24 kwietnia 2019 r. (znak: [...]) oraz poprzedzającego go postanowienia Wojewody [...] z 7 sierpnia 2017 r. (nr [...]) wraz z tytułem wykonawczym, a także wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 14 listopada 2019 r. (sygn. akt [...]). Skarżący został także zobowiązany do doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej pod rygorem ujemnych skutków procesowych.

W piśmie procesowym złożonym 25 września 2023 r. (data nadania) skarżący odniósł się do zarządzenia. Do pisma dołączył postanowienie Ministra Zdrowia oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nadto złożył pełnomocnictwo i cztery odpisy skargi.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 21 listopada 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 27 listopada 2023 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) postanowienia Wojewody [...] z 7 sierpnia 2017 r. (znak: [...]) w przedmiocie nałożenia na skarżącego grzywny, b) tytułu wykonawczego z 26 czerwca 2017 r. (numer: [...]) wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C. Jednocześnie pouczone skarżącego, że w wypadku nieuwzględnienia powyższych braków w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W piśmie procesowym złożonym 4 grudnia 2023 r. (data nadania) skarżący wniósł o przedłużenie terminu usunięcia braku skargi, ponieważ akta sprawy zostały zarchiwizowane. Postanowieniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego wniosek skarżącego został odrzucony.

W załączeniu do kolejnego pisma procesowego, złożonego 12 grudnia 2023 r. (data nadania), skarżący przesłał postanowienie Wojewody [...] wraz z tytułem wykonawczym. Złożył też wniosek o przywrócenie terminu usunięcia braku z uwagi na to, że musiał zamówić akta u wierzyciela i zostały mu one udostępnione 11 grudnia 2023 r. Sędzia Trybunału Konstytucyjnego oddalił wniosek skarżącego o przywrócenie terminu usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącego zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 21 listopada 2023 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonego w toku wstępnej kontroli braku formalnego skargi, w tym także tych braków, których skarżący nie usunął na wezwanie Prezesa Trybunału zarządzeniem z 8 września 2023 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto

pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braku w terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 21 listopada 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 27 listopada 2023 r. Obowiązkiem skarżącego było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie. Pismo procesowe, w którym skarżący wniósł o przedłużenie terminu złożono 4 grudnia 2023 r., natomiast pismo procesowe, w którym wykonano zarządzenie i wystąpiono z „wnioskiem o przywrócenie terminu do uzupełnienia skargi”, zostało złożone 12 grudnia 2023 r.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego odrzucił wniosek o przedłużenie terminu usunięcia braku formalnego skargi, a wniosek o przywrócenie tego terminu oddalił.

W związku z powyższym, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, brak formalny nie został przez skarżącego usunięty w ustawowo przewidzianym siedmiodniowym terminie. Okoliczność ta stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.